

affaldshåndtering, nemlig Århus Kommune. Jeg skal ikke kunne sige, om det er lige så dårligt andre steder, men i Århus Kommune har man ikke mulighed for at komme af med affaldet, medmindre man har en privatbil eller på anden vis er privilegeret.

Vi har godt nok en frivillig ordning i den boligforening, hvor jeg bor, hvor vi selv har oprettet sådan en sorteringsplads, men heller ikke den sikrer jo en fuldstændig sortering, for det forudsætter, at folk gør det frivilligt. Det er det desværre ikke alle der gør. Så længe der ikke bliver taget hånd om det grundlæggende problem, hvordan skal disse ting så nogen sinde blive til det flotte forslag, i hvert fald på papiret, som ministeren har præsenteret her?

Det, jeg bare antyder, er, at det her er et akademisk projekt, som der er nogle bureaukrater nede i Bruxelles, der har brugt en vældig masse ressourcer og arbejdskraft på at sidde og udtænke, og som altså bærer lidt præg af, at de i Bruxelles har meget langt til de lokalområder, hvor sådan noget her skal fungere. De ved nok dybest set heller ikke ret meget om, hvordan det fungerer i Århus.

Vi vil da, hvis der skulle være positive elementer i det her forslag, naturligvis gå ind i udvalgsarbejdet med et åbent sind. Det gør vi jo altid. Men forslaget går lidt uden om problemet, for problemet er, at vores affald ikke bliver sorteret og indsamlet.

Jeg vil godt spørge ministeren, om der er andre end kommunerne, der kan gøre det. Man kunne pålægge boligejerne at gøre det. Man kunne pålægge de private parcelhusejere, boligejerne, boligorganisationerne osv. at etablere et sådant system. Jeg er sikker på, at i min boligforening vil vi gerne gøre det, hvis vi bliver det pålagt og får mulighed for også at opkræve afgifter af dem, der ikke sørgede for at få det afleveret der, hvor det skal afleveres.

Men så længe man ikke har sådan et grundlæggende sorteringsapparat, bliver det her jo ikke andet end nogle tegninger på et stykke papir. Jeg er ked af at sige det, for jeg kan da høre på ministeren og nogle af ordførerne, at de tror, det er et vældig flot forslag, de har fået i hænderne, og vældig langt og indviklet er det jo også, men der er meget langt fra det her forslag og så ud til virkeligheden.

Jann Sjursen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, hr. Mogens Nørgård Pedersen, ikke kan være til stede, så skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Kristendemokraterne har igennem en del år kæmpet for at få indført et egentligt produktansvar, og derfor var vi også begejstrede for vedtagelsen af direktivet, uanset at der kan være langt fra Bruxelles til Brabrand. Desværre implementeres direktivet først nu i dansk lovgivning og desværre kun på et enkelt område.

For Kristendemokraterne er det utrolig vigtigt, at der tages de fornødne initiativer for at modvirke det forbrug, der stort set ikke bidrager til meget andet end at få affaldsbjergene til at vokse yderligere. Vi ønsker derfor fortsat at understrege behovet for en ændring af forbruget, nemlig væk fra det kvantitative hen mod det kvalitative.

Det er ulykkeligt, at den økonomiske vækst i vores samfund betyder stigende affaldsmængder. En generel økonomisk vækst må og kan ske uden at belaste miljøet yderligere. Vi kan ikke bare lade de fremtidige generationer stå med et affaldsbjerg, når vi har alle mulighederne for at undgå det.

Produktansvaret er en af disse muligheder. Det er på mange måder en fremragende model, hvis den benyttes rigtigt. Med produktansvaret får man i vores optik skabt en bevægelse væk fra producenternes naturlige ønske om et kvantitativt forbrug, hvor et fjernsyn skal være så billigt som muligt at producere og komponenterne helst ikke være for langtidsholdbare. Resultatet er billigere fjernsyn til forbrugerne, til gengæld er produktet ikke så holdbart og hamrende dyrt at reparere, og dermed er der skabt en cyklus, hvor resultatet bliver køb og smid væk snarere end køb og reparer.

Med produktansvaret bliver første skridt taget for at komme nærmere en køb og reparermentalitet. Man kan ikke klandre fjernsynsproducenter for hidtil at have tænkt kvantitativt. Derfor er produktansvaret netop fremragende ikke bare i forhold til at sikre mere miljøvenlige produkter, men også med henblik på at skabe en mentalitetsændring.

Vi er godt klar over, at visse teknologiske landvindinger umuliggør et længerevarende brug af produkter som fjernsyn, computere og mobiltelefoner, men man får alt andet lige skabt en bevægelse hen imod, at produkter i højere grad skal kunne opgraderes frem for at kasseres.